TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI
Sayı : 21124
Tarih : 09.11.2026

52890

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhan tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Gülüstan Kılıç Koçyiğit
Kars Milletvekili
DEM Parti Grup Başkanvekili

Sağlık hizmetlerine erişimin kişilerin gelir düzeyine ve ödeme gücüne bağlı olması, sağlık hakkının eşitlik ilkesine aykırı biçimde kullanılmasına yol açmaktadır. Sosyal güvenlik sistemi kapsamında bir sağlık hizmetinin veya tıbbi cihazın geri ödeme listesine alınması, o hizmete erişimin hastalar açısından ücretsiz ve fiilen mümkün olduğu anlamına gelmemektedir. Geri ödeme tutarının gerçek temin bedelinin altında kalması, katılım payları ve kapsam dışında bırakılan zorunlu malzemeler nedeniyle hastalar ek ödemeler yapmak zorunda kalabilmektedir.

Diyabet, yaşam boyu takip ve düzenli tedavi gerektiren bir hastalıktır. Sürekli glikoz izlem sensörleri, insülin pompaları ve bu cihazların çalışması için gerekli sarf malzemeleri tek seferlik değil, düzenli aralıklarla temin edilmesi gereken ürünlerdir. Dolayısıyla bu ürünlerde ortaya çıkan fiyat farkları, hastaların bütçesinde süreklilik taşıyan bir harcama kalemine dönüşmektedir. Özellikle çocuklarının tedavisini sürdürmek zorunda olan aileler açısından bu giderler, hane bütçesi üzerinde ağır bir yük oluşturabilmektedir.

Bir tıbbi cihazın geri ödeme kapsamında bulunmasına rağmen hastanın cihazı kullanabilmek için ek ödeme yapmak zorunda kalması, kamusal güvencenin fiilen yetersiz kalması anlamına gelmektedir. Aynı şekilde cihazın çalışması için zorunlu olan parçaların veya sarf malzemelerinin kapsam dışında bırakılması da hastanın tedaviye erişimini ekonomik imkânlarına bağımlı hale getirmektedir. Oysa hekim tarafından gerekli görülen cihaz ve malzemelerin gerçek temin bedeli üzerinden karşılanması, hastalardan katılım payı veya fiyat farkı alınmaması ve tedavi sürecinin kesintisiz sürdürülmesi kamunun sorumluluğudur.

Bu nedenle diyabet tedavisinde kullanılan cihaz ve malzemeler için SGK tarafından karşılanan tutarların yanı sıra hastaların kendi ceplerinden yapmak zorunda kaldığı harcamaların da ortaya konulması gerekmektedir. Geri ödeme uygulamasının hastalar açısından ne ölçüde karşılık bulduğunun, fiyat farklarının hangi ürün gruplarında yoğunlaştığının ve bu farkların ortadan kaldırılması için hangi adımların atıldığının açıklanması önem taşımaktadır.

Bu bağlamda;

1. Son üç yılda sürekli glikoz izlem sistemleri, insülin pompaları ve bunların zorunlu sarf malzemeleri için Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılanan toplam tutar yıllara ve ürün gruplarına göre ne kadardır?

2. Bu ürün gruplarında SGK tarafından karşılanan tutar ile ürünlerin gerçek temin veya satış bedelleri arasındaki farkı gösteren bir çalışma yapılmakta mıdır?

3. Yapılıyorsa ürün gruplarına göre ortalama fiyat farkı ne kadardır?

4. Diyabet tedavisinde kullanılan cihaz ve sarf malzemeleri nedeniyle hastalardan katılım payı, fiyat farkı veya başka adlar altında ödeme alınmasına ilişkin Bakanlığa veya SGK'ye ulaşan şikâyet sayısı son üç yılda kaçtır?

5. Bu şikâyetler hangi ürün ve uygulamalara ilişkindir?

6. Hekim tarafından gerekli görülen diyabet cihazı ve sarf malzemelerinin hastalara hiçbir ek mali yük getirmeden, gerçek temin bedeli üzerinden karşılanmasını sağlayacak bir düzenleme yapılması planlanmakta mıdır?